

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Bérmertelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Nyitottér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
Stark Nándor és Dezső Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Mit tegyen a város?

Rövid idő alatt össze kell ülni a városi közgyűlésnek, határozni a felett, hogy a regále kezelését, éppen úgy, mint a fogyasztási adó szedését bérbe vegye-e a kincstártól?

Ez egy fontos és aktuális kérdése a városnak, mely megérdemli, hogy a döntő pillanat előtt a sajtó útján újabb megvitatás tárgyává tétessék.

Mikor a regále megváltására vonatkozó törvény megalkottatott s a kincstár képviselői megkezdtek Szentessel a regále megváltása iránti tárgyalást s e tárgyaláson a kincstár képviselőiben 400 ezer frt ajánlatot fel a városnak a mai 29,600 frtot jövedelmező regále megváltása fejében; akkor éppen lapunk volt az első, mely azt az eszmét megpendítette, hogy a város a regále kezelését vegye az államtól éppen úgy bérbe, mint a fogyasztási adót.

Ezen eszméhez az szolgáltatotta az alapot, hogy ha a város csak 400 ezer frtot kap az államtól $4\frac{1}{2}\%$ kötvényekben, akkor a mai 29600 frt bevétel helyett kap a város a nagyvendőglő bérletből remélhető 2—3000 frt évi bérleti összegben tul 18 ezer frtot s így előre látható, sőt biztos számokban fejezhető ki, hogy a regále megváltása folytán évenként — csak a mai bérösszeget véve is alapul — 8—10 ezer frt vesztesége van a városnak. Ez oly nagy összeg, melyet városi költségvetésünk nagyon is megérez, s ha azt nem akarjuk, hogy a ma már úgy is túl magas községi pótdadó ne fokoztassék, akkor gondoskodni kell, hogy a regále megváltás következtében a városi bevételeken eső 8—10 ezer frt évi csorba valamely módon elenyésztesse.

S erre legalkalmasabbnak kínálkozott az első pillanatra az, hogy a város vegye bérbe a regálét; mert a kormány képviselői a megváltás felett folyt tárgyalás alkalmával oda nyilatkoztak, hogy: a regále megváltása folytán a városi bevételeknél mutatkozó különbségeket a kormány úgy véli elenyészteszhetőnek, ha a regálét körül-belől a megváltási tőke után eső kamat összegéért bérbe adja az egyes városoknak, s így Szentest körül-belől 20—22 ezer frtot fizetett volna regále bérletül az államkincstárnak. — Így az állam is nyert volna az általa adott megváltási összeggel szemben, a város is, s természetesen Szentest városa pedig a megváltás folytán bevételénél előálló hiány a regále újabb, talán előnyösebb bérbeadása folytán elenyészteszhető volna. Szóval így lehetségesnek látszott, hogy a város megkárosítása a költségvetésnél ne tűnjék fel oly érzékenyen.

Azonban, mint látjuk, az államkincstár s vele együtt a magas kormány, nem igen sokat törődnek azzal, hogy a regále megváltása mily csorbát üt a városok bevételein, hanem egyedüli céljának az látszik, hogy e szerencsésen kézre kaparitott vagyont az államkincstár érdekéből minél inkább kizsákmányolja. — S nem 20—22 ezer frtért, hanem 42 ezer frtért szeretné a városnak nyakába akasztani ezt a bérletet.

Erre azonban azt mondjuk, hogy köszönjük a kincstár jó akaratát. Csak tartsa meg a regálét magának. — S csak préselgesse a regále adó címén a kezére kerülő szerencsétlen polgárságot — ő!

Ilyen áron nem kérünk a regáléból. S azt tanácsoljuk, hogy a város tegyen le minden bérleti szándékáról. Próbáljon szerencsét az államkincstár, melynek közgei oly szépen ki bírták számítani, hogy a regáléból 42 ezer frtot lehet bevenni évenként.

A regále bérletet különben sem lehet a közönség érdekéből a fogyasztási adóbérlettel egy színvonalra emelni; mert a regále bérletnél csak az a 40—50 korcsmáros és vendéglős és egy pár kereskedő van érdekelve, kik rendes italkiméréssel foglalkoznak, s ezek helyett csak akkor lett volna jó az egész közönségnek a bérletbe és a bérlettel járó jólállás és felelősségbe belemenni, ha ez a bérlet haszonnal járó üzlet lehetett volna a városra nézve, de így, mint azt a kincstár a város nyakába szeretné akasztani, lsten mentsen tőle.

A fogyasztási adóbérlet egészen más, mert ennél az egész város érdekelve van s hogy a közönség megszabaduljon az egyes bérletök lelketlen zaklatásaitól: helyes, ha a közönség egyeteme, az erkölcsi testület kibérli a fogyasztási adót, s magára vállalja a jóállást és felelősséget; mert ezt itt az összes fogyasztó közönségért, tehát mondhatni az egész városi lakosságért teszi; de ugyanezt nem szabad tenni 40—50 polgárért, különösen akkor, mikor a bérlet előre láthatólag még kárral is fog járni.

Ily körülmények között tehát szóba se álljon a város a kincstárral a regále kibérlése iránt, hanem azt a 42 ezer frtra becsült évi bevételt vegye majd figyelembe a megváltási összeg megállapításánál.

Ezt tegye a város!

— **A vasút.** A szentes-vásárhely-makói vasut építésének ügye kezd elevenedni. Ugy látszik, hogy Csongrádvármegye fellépése gr. Bethlen Márkust nagyobb tevékenységre kezdi sarkalni. — A gróf — mint tudjuk — igyekezett a minisztériumnál oda hatni, hogy Csongrádvármegye részére ne adassék meg a szentes-vásárhelyi vasutra az előmunkálati

engedély; mert ez az ő általa ezen vasut építésére szerzett jogokba ütközik; miután azonban előmunkálati engedély egy vasutra több egyénnek is kiadható, s csak az építési engedély adható egynek, annál fogva Bethlen gróf fellépése sikerre nem vezetett. S most a gróf, mint halljuk, lázasan dolgoztat az általános tervezet alapján a részletes tervek kidolgozása iránt, hogy Csongrádvármegye előtt az egész vonalra megnyerhesse az építési engedélyt s így kezében tarthassa a szentes-makói vasut kiépítésének sorsát.

Szeptember 20-án volt városunk polgármesterénél gróf Bethlen Márkus két mérnöke, kik ezen vasut részletes tervének kidolgozásával vannak megbízva. — Ezek a mérnökök tényleg dolgoznak is itt a határban. S ők úgy beszéltek a polgármesternél, hogy gr. Bethlen eladta volna ezen vasut építésének engedélyét egy angol banknak, s most ez a bank fogja az építést keresztülvinni. S a bankkal szemben gróf Bethlennek feladata abból áll, hogy az építési engedélyt minél előbb kieszközölje a kormánytól, hogy az illető bank azután az építést megkezdhesse. — Mi ezzel szemben úgy vagyunk értesülve, hogy a gróf egy angol pénzcsoportot képes volt megnyerni arra, hogy ezen vasut építését keresztülvigye; de nem úgy, hogy az egész építési költséget ez idegen pénzcsoport fedezze, hanem, hogy a gróf kieszközli, miszerint az érdekeltség Szentestől Makóig építendő vasut építési költségéhez 600 ezer frttal járul hozzá, s ezen 600 ezer frtért az érdekeltség törzsrésztvényét kap a vasut engedélyestől. Ezen hozzájárulás iránt legközelebb fel is lesz szólítva Csongrádvármegyénel kezdve Csanádvármegyéig minden érdekelte. A 600 ezer frt megszavazása esetén a vasut Makóig jövő év őszén a forgalomnak át lenne adva. Melyik a bizonyos ebben, az-e, hogy Bethlen Márkus gróf kieszközli az engedélyt, s aztán tőle függetlenül fogja az az idegen pénzcsoport az építést a helyi érdekeltség hozzájárulásával keresztülvinni, vagy az illető angol bank csak finanszírozza a költséget és a gróf kezében marad a vasut építésének ügye, ez mindegy; mert arról bizonyosak lehetünk, hogy egy helyi érdekű vasutat, bármily jövedelmezőnek ígérkezzék is ez, egy idegen pénzcsoport, a helyi érdekeltek hozzájárulása nélkül nem fog kiépíteni, s így mi fel leszünk szólítva, hogy mivel járunk a vasuthoz? — Ha komoly emberekkel, komoly és készpénzként elszámolható akarral állunk szemben akkor majd hozzá lehet szólni a dologhoz. Annyit már ma is ki merünk nyilvánítani, hogy az érdekeltség egy szentes-makói vasutra megszavazhatna 600 ezer frtot, ennek megfelelő törzsrésztvény ellenében, ha az építési tőkét magasra nem akarják csigázni, s nem lesz tulságos magas összeg elsőbbségi résztvényként a törzsrésztvényekkel szemben. Ehez egyébiránt csak a költségterv előterjesztése után szólhatunk.

Heti krónika.

A külpolitikai eseményekkel szemben az oroszok mindenható cárijának folytonosan ha-

lasztgatott berlini látogatása képezi most a napirenden levő kérdést. Már egy éve elmult hogy Vilmos porosz császár meglátogatta az orosz birodalom hatalmas cáriját s ez mindaddig nem adta vissza a látogatást, s ezt a mellőzést, mely egész Európa tudtával van, nagy sérelemnek tekinti Bismarck birodalmának, az egyedül csak az istentől féltő, németeknek császára, s veheti is; mert ő még le sem telt az apja halála feletti gyásza a porosz nemzetnek, már meglátogatta III-ik Sándor cárt, elébe tévén őt Poroszország szövetséges társai, Ausztria Magyarország és Olaszország uralkodóinak, s az orosz cár e készségre és udvariasságra azzal felel, hogy folytonosan készül visszaadni a látogatást; de folytonosan halasztgatja ezt. Sőt ma már a lapok azt híresztelik, hogy az orosz cár berlini látogatása végképen elmarad s ezt fontos politikai események előjelének tekintik. Azt sejtetik, hogy az orosz cár azért nem viszonzja a köteles látogatást; mert egy minden pillanatban kitörhető orosz és porosz-osztrák-magyar háború kilátásaival szemben nem akarja egy képmutató látogatás üres barátságát játszani.

Nem akar csokolóznani illedelemből ma, mikor meglehet, hogy holnap a két birodalom ágyui néznek esetleg egymással farkasszemet.

Ha ez így van, s ez az oka a cár látogatása elmaradásának, akkor csak hódolni lehet a minden oroszok cáreja őszintesége és egyenes, nyílt politikája előtt, melyben kiáltólag ki van jelölve, hogy: mi nem vagyunk barátok, tehát félre a képmutatással és világ ámitással. De ez őszinte orosz magatartás amily lekötöző a nyílt és becsületes politika szempontjából, éppen oly aggasztó a közel jövővel szemben.

Oroszország fegyverkeznek, írják a lapok, lovas ezredeket mozgósít, csapatokat összpontosít és mellett két kézzel szítja az elégtelenséget a szomszéd Szerbiában, honnan minden pillanatban várni lehet a forradalom

kitörését, melynek bekövetkezése esetén mi sem maradhatunk tétlenül, az Osztrák-Magyar monarchia feladata lévén saját állami biztonsága érdekében még fegyveres beavatkozással is igyekezni a rendet helyreállítani Szerbiában. — Es e köteles elmaradhallan beavatkozás azon pont, hol meghódolnak az orosz seregek is és kész az osztrák-magyar fegyver mérkőzés, s lévén Ferenc József az Osztrák-Magyar monarchia császára és királya szövetséges társa Vilmos császárnak, s így az orosz cár ily kilátásokkal szemben nem vizeget annak a Vilmos császárnak, ki szövetséges minőségben kell, hogy szembe állítsa az oroszok ellen seregeit.

Igy állnak a dolgok, s ezek méltó aggályt képeznek. Franciaországot most az országos képviselő választások foglalják el. A köztársaság barátai azonban ma már nyugodtak lehetnek az iránt, hogy a választások a köztársasági kormányt fogadják az igazat adni. És így sikertelen minden izgatás a mai francia kormánypolitikát megbuktatására.

Az angoloknak van legnyugodtabb helyzetük; ők a tenger közepén, mint a szikla a szélségekben, háborítlanul szemlélik a többi európai államok küzdelmét és készülődéseit.

Értesítés.

A kaposvári siketnémák intézetétől vett értesítés szerint 7—12 éves kora siketnéma gyermekek az intézetbe szellemi kiképzetetés végett felvétetnek.

Az érdekelt szülők vagy gyamok a felvétel ügyében október hó 10-ig a nevezett intézet igazgatóságához forduljanak.

Szegeden, 1889. szeptember 26.

Lévay Ferenc,
kir. tanfelügyelő.

Helyi és megyei hírek.

— **Felhívás.** Szíves olvasóinkat a beállt új negyedév alkalmával felkérjük lapunk anyagi és erkölcsi támogatására.

— **Zsilinszky Mihály**, megyénk főispánja f. hó 22-én Hód-Mező-Vásárhelyen volt s részt vett

az ottani ág. evang. egyház által emelt új templom tornya és harangjainak felavatási ünnepélyén. Ez alkalommal főispánunk Hód-Mező-Vásárhely város előkelőségeivel a szentes-vásárhelyi vasút építése ügyében is értekezett. Este az egyházi ünnepély alkalmával banquet volt, melyen Zsilinszky Mihály főispán is részt vett, s itt, mint a Vásárhely és Vidéke írja, zajos ünnepeltetés tárgya volt. Főispánunk nemes, lekötöző modora ugyanis teljesen megnyerte a vásárhelyieket.

— **A Szentes-Vidéki** takarékpénztárnak újraalakulása tárgyában tartandó közgyűlése ma d. e. 9 órakor lesz az intézet saját helyiségében. Felhívjuk e körülményre az intézet részvényeseinek figyelmét.

— **Ünnepi szónok.** A zsidó újév mindkét napján szép egyházi szónoklatokon épülhetett a helybeli zsidó hitközség, a melyeket dr. Elzász Bernát rabbijelölt, a budapesti rabbiképző intézet végzett növendéke és ünnepi küldötte tartott. — Dr. Elzász megnyerő fellépésével és jó előadásával annyira megnyerte a hívek tetszését, hogy a hitközségnek több tagja, ha netalán mégis papválasztásra kerül a sor, őt állítja fel a maga jelöltjéül. Dr. Elzász ugyan még csak néhány hónap mulva lesz rabbivá felavatva, de a mennyire mi ismerjük a szentesi zsidóság buzgalma a 10 év óta üresen álló rabbiszék betöltésére, biztathatjuk a fiatal rabbijelöltet, hogy nem fog elkesni e pályázattól. — Nem hagyhatjuk azonban megjegyzés nélkül, hogy a hitközségben, kivált az előjáróságban, még mindig befolyással bír egy makacs kisebbség, a mely nem elégedvén meg a két szép magyar szónoklattal, az újév ünnepét követő szombatn, azaz tegnap, a fiatal szónokkal német beszédet is tartatott, a melyet azonban már sokkal kisebb közönség hallgatott végig. — S a hallgatók megfogycatkozása talán nem is szándék nélkül történt.

— **Himzés és kivarrásokhoz** szükséges mintarajzok készítésének módjáról tartott f. hó 28-án oktatást V. Fintha Dénes pécsi rajztanár a helybeli polgári leányiskolában. — E célra szolgáló rajzmintáknak (druckolások) minden külön nyomó készülék, vagy metszvény nélkül, házilag való készítésének módjára tanított be a hallgatókat a nevezett rajztanár saját találmánya alapján. E módszer szerint 3 frt áru készülék beszerzésével bárki a legremekőbb mintákat állíthatja elő bámulatos gyorsasággal, anélkül, hogy a rajzban csak legkisebb jártassága is volna. S e tudomány biztos elsajátításához a tanár ur egy órai oktatása teljesen elégséges, úgy, hogy a divatlapokkal küldött bármiféle rajzmintát himzés és kivarrás alá mindenki otthon maga képes lenyomni, s oly minták, melyeknek clichéje eddig 10—15, sőt

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Soha!

— BESZÉLY. —

17

Írta: Sima Ferenc.

Hol van Csorba Pál sirja? — Ez volt a kérdés, melyre tiszteletes Fehér Pál lelkésznek, Csorba Pál nevelő atyjának feleletet kellett volna adni.

S ő ezt határozottan megtagadta.

Mikor a presbiteri ülésben a Csorba Márton ügyvéde által erre felbérlett Kasza Ferenc nyíltan kijelentette, hogy a nép között az a hit van elterjedve, hogy a lelkész tudva azért kívánja titokban tartani az ifju sirhelyét; mert ez nem természetes halállal mult ki, mi azonnal kiderülne, mihelyt a hulla vizsgálat alá vétetné; de a lelkész nem akarja, hogy ez kiderüljön, mert könnyen az a kérdés merülhetne fel ellene, hogy az ifju miként eshetett természetellenes halál áldozatává? Szólv kijelenté, hogy tiszteletes Fehér Pál lelkésztől kénytelen megtagadni minden tiszteletet mindaddig, míg e nyilvános gyanuval szemben bármiként nem igazolja magát.

A presbiterium tagjai halálos csendben, szemkökkel a lelkészre tapadva hallgatták Kasza uram támadását, melyben csaknem határozottan az volt mondv, hogy a nép téged tart az ifju gyilkosának, igazold magad.

A lelkész méltóságos nyugalommal, szemét méiázó tekintettel függesztve a szónokra, hallgatta a sulyos támadást, s midőn Kasza uram leült, ő felállt, s a halotti csendben ülő presbiteriekhez azt a kérdést intézte, hogy: van-e az egyháztanács tagjai között, Kasza uramat is ide számítva, csak egy lélek is, ki a rólam ros indulatból terjesztett ocsmány gyanusításának komoly hitelt adjon. Hadd halljam, ki az, ki engem bármiféle bűnnel merjen vádolni?

A lelkész testalkata e kérdésnél kiegyenesedett. Hangja elfogultság nélkül csengett végig a tanács-termen, s fellépése oly imponáló volt, hogy ezen ember tisztaságában senki sem mert kételkedni.

Fehér Balázs főgondnok, ki a község első tekintélye s a lelkésznek nagy tisztelője volt, azonnal felállt és midőn a lelkész ismételtén feltette a kérdést, hogy: ki az, ki rólam ros cselekedetet bir feltenni, mennydörgő hangon válaszolt, s rá igennel zúgott az egész egyháztanács, hogy igaz lélekből senki!

A lelkész, amikor a kérdést feltette, mint egy megsértett istenség állt, szemében büszke visszautasításával az elhangzott gyanusításnak, s most, midőn az egyháztanács felmentő szavazatát hallá elhangzani, nem bírt visszafojtani egy pár könyecseppet, mely egyszerre végig pergett arcán, hogy legtöbben észre sem vették.

E fenséges jelenet után azt lehetett hinni, hogy a lelkész ellen indított hajsza véget ér; de másnap a község közgyűlésében utasította a bírót a közgyűlés többsége, hogy tegyen feljelentést a lelkész ellen; mert nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja. Ha érdekében nem állna, nem csinálna a lelkész titkot abból, hogy egy holttest hol van eltemetve.

Mélyebben gondolkozva a dolog felett, mindenki megütözött azon, hogy a lelkész makacs megátalkodottsággal tagadott meg minden felvilágosítást.

Legtöbben nem kételkedtek a felett, hogy a lelkészt e titkolódzásban Csorba Márton iránti bosszú vezérelte; de éppen azt itélték el benne, hogy ő az ember barát, kit mindenki csupa szív- és léleknek ismert, a lelkész, ki szeretetet és bűnbocsánatot hirdet nem tud megbocsátani egy különben is testben lélekben össze tört embernek. Ez oly fajta szivtelenségnek tűnt fel azok előtt, kik a lelkészt különben tisztelték és becsülték, mit egy művelt embernél s különösen egy lelkésznel eléggé elítélni nem lehet. — De voltak többen, kik a rejtélyes esetben,

éppen nem gyűlölet és bosszúból eredő titkolódzást, makacs megátalkodottságot, hanem világos büntényt láttak. S nyilván vádolták a lelkészt, hogy része van az ifju halálában. És nem átalák azt is mondani, hogy a lelkész az ifju vagyonát akarja elrabolni, másként miért tagadná meg a felvilágosítást.

A lelkész a vizsgáló bíró előtt is megtagadott minden felvilágosítást.

A királyi ügyész rejtélyes haláleset titkolása miatt kérte a lelkész vád alá helyezését, mit a törvényszék el is rendelt Fehér Pál ellen.

A lapok hasábkra menő közleményeket tettek közé az esetről, s a közönség, de még a jogász világ is nagy érdeklődéssel nézett ezen rejtélyes história nyilvános bűnügyi tárgyalása elé.

De a törvényszéki tárgyalásnak elejét vette az a körülmény, hogy egy reggel a lelkészt halva találták ágyában.

Meghalt és magával vitte a titkot.

Mindenki azon hitben volt, hogy a lelkész a nyilvános tárgyalástól félve, öngyilkossággal oltá ki életét, s azért föl is boncolták a holt testet. S bár az öngyilkosságnak semmi jele nem volt konstatálható, a közvélemény megmaradt a mellett, hogy a lelkész maga vetett véget életének; mert a törvényszéki tárgyaláson úgy is kiderült volna, hogy ő részese volt fia meggyilkoltatásának. Mert már másról tudni sem akart a felizgatott közvélemény, mint hogy az ifju gyilkosság áldozata lett.

A lelkész iratait felkutatták; de hiába! még csak egy levélkét sem találtak sehol, mely azt árulta volna el, hogy az ifju hova ment tanulni.

— Nem tudja azt meg senki, soha! — nyögé utoljára Csorba Márton.

Soha!

(Folytatása következik.)

20–30 frtba is belekerült, azt 5–6 krból elő lehet állítani s azt annyiszor, amennyiszor az illető akarja, nemcsak vászonra; de selyem és bársonyra nyomva sokszorosíthatja. Intelligens emberek háztartásában ez a tudomány nemcsak tetemes drukkoltatási költségtől ment meg, de művelt hölgyeinknek a legkellemesebb szórakoztatásul szolgáló foglalkozást is nyújt, melyet még férfiak is passzióval űzhetnek. Fintha Dénes tanár e saját találmányát képező tudomány terjesztésére a vallás- és közoktatásügyi miniszter által van kiküldve és a tanhatóságok figyelmébe a legmelegebben ajánlva. — Nevezett már az ország legtöbb városát bejárta, s tudományát mindenütt hátra is hagyta; mert aki annyi fáradságot és időt szentel rá, hogy egy óráig oktatását végig hallgassa és nézi, az egyszerre meg is tanulja a legremekesebb rajzminták szövegére nyomását. Az általa megtartott előadást, illetve oktatást a polgári leányiskola III-ik osztályának növendékein kívül a helybeli összes kézimunkatanítók és számos intelligens nő és férfi a legnagyobb élvezettel hallgatta végig, s megismert mindenki, hogy mint lehet bármely rajzmintát gyorsan és olcsón szövegére nyomni. — Fintha ur ma délelőtt a helybeli polgári leányiskolában 9–10 óra között újból oktatást tart, felhívjuk rá a szülők és a művelt hölgyközönség figyelmét. Ne maradjon el senki, a ki elmehet: mert egy rendkívül kellemes szórakozást nyújtó hasznos tudományt fog elsajátítani. *Mint lapunk zártakor vesszük a hírt, Fintha rajztanár ur ma Csongrádra megy át oktatását megtartani, s hétfőn visszajön, hogy kedden délután 3 órakor még Szentesen a felnőttek számára egy oktatást adjon.*

— **A Kossuth-emlékkő** költségeinek gyarapítására a szentesi újonc iparos ifjuság által f. hó 28-án a szentesi 48-as népkörben rendezett bál alkalmával fölfűzték: Sipos István, 20 krt, Szabó Mihály 30 krt, Török Lajos 40 krt, Szrenkányi Lajosné 80 krt, Medveky Zsigmond 40 krt, Schön Sándor 40 krt, Kone Károly 40 krt, Szűcs Sándor 20 krt, Dóczi Sándor 40 krt, Bodnár Ödön 40 krt, Vecseri Sándor 40 krt, Balint János 1 frt 60 krt, Borsos Imre 40 krt, N. N. 40 krt; összes fölfűztetés 7 frt 10 kr. E különben jól sikerült hálban, mint tudósítónk följegyzé, ott voltak: Halász Eszti, Szrenkányi Karolina, Molnár Eszter, Zsoldos Zsuzsika, Kerekes Eszti, Soós nővérek, Tóth Etelka, Paksi Eszti, Somodi Juliska, Jenei Zsuzsika, Balogh Juliska, Batik Teruska, Szabó Lidika, Szigety Eszti, Sebesi Örszike és Szegedi Eszti. stb.

— **Piacrendezés.** A rendőrfőkapitányi hivatal a gabona-piacot a múlt építése miatt eddigi helyéről az úgynevezett „Huszár-kocsmá” előtti paros térre, a vékás piacot pedig a ref. templom előtti térre tette át.

— **Szóló eladás** lesz a Széchényi kertben ma délután és holnap délelőtt. — A város e kertje ez évben úgy látszik, hogy szépen fog jövedelmezni; mert eddig több mint ezer frtot vett be a város al-mából és körtéből.

— **Az új forintosok színét,** mely ellen kibocsátásuk idején olyan sok hang emelkedett, kezdjük már megszokni. Hanem azért az új forintosok sikerülteknek most se mondhatók. A festék csakugyan nagyon erősen kopik, s a több kézen megfordult jegyek már egészen el vannak homályosodva. Úgy látszik, nincsenek is megelégedve vele a hivatalos körök, mert a Fünfkirchner Ztg. egy bécsi értesítése szerint máris folynak a kísérletek az államnyomdában egy új főstéssel. Ezenkívül újra fogják kidolgozni a királyi arcképét, a mely a mostani forintosok leggyöngébb oldala. Nagyon jól bevált az új papiros, a melyet meg is fognak tartani a kísérletek alapján kibocsátandó legújabb forintosoknál.

Irodalom.

— **Előfizetési felhívás** a „Budapesti Ujság” című, 48-as és függetlenségi párti közlönyre, mely f. é. október elsejétől kezdve Hentaller Lajos országgyűlési képviselő szerkesztése mellett jelenik meg. A „Budapesti Ujság” oly napilap lesz, mely első és főcélul tűzi maga elé Hazánk állami önállóságának és függetlenségének alkotmányos eszközökkel leendő visszaszerzését. — A függetlenségi polgárságnak süksége van oly közlönyre, mely egész nyíltan, leplezetlenül kimondja az igazságot minden irányban és a mely ráutal azokra az akadályokra, melyek állami függetlenségünk útjában állanak. Ezen törekvésben biztosítva van a „Budapesti Ujság” számára az országos 48-as és függetlenségi párt erkölcsi támogatása. A lap jelszava: **Küzdni Magyarországot függetlenségéért** s közdelmében minden mellekes tekintet nélkül — tisztán **48-as és függetlenségi párt** programját fogja szem előtt tartani, nem engedve abból egy hajszálnyit sem, és nem hagyva bele-csempezni a legkisebb megalkuvást sem. — Előfizetési ára: Egész évre 12 frt, fele évre 6 frt, negyed évre 3 frt, egy hónapra 1 frt. Egyes szám ára 4 kr., mely kapható minden laparúszónál. Ezen, az ország legkitűnőbb publicistáinak közreműködése mellett szerkesztett lapra e helyen is felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **A 30.000 példányban megjelenő „BUDAPEST”** című képes politikai napilap, — mely immár XIII-ik évfolyamát futja, — évről-évre nagyobb elterjedésnek örvend. Ma már annyi példányban jelenik meg, hogy két rotációs-gépen nyomják, a mi hírlapirodalmunkban valóban páratlanul álló eset. A „Budapest” e szokatlan elterjedését egyrészt határozott emezies f u g g e t l e n irányának és kitűnő tudósításainak másrészt pedig eredeti rajzok után készült képeinek köszönheti. A „Budapest”, — nem csinalva kétkulacos politikát, mint az mai napság már a hírlapirodalomban is szokásos, — nyíltan

es kitartóan Magyarország teljes állami függetlensége és önállósága mellett küzd. Azt akarja, hogy legyen önálló vámterületünk, nemzetünk, nemzeti hadseregünk, saját bankunk, külön külképviseletünk; szóval odatörekszik, hogy hazánk minden idegen beavatkozástól menten saját maga intézhesse államügyeit. S e törekvésében politikai életünknek olyan kitűnősegei támogatják, mint Irányi Daniel, Ugron Gábor, Madarasz József Thaly Kálmán, Polónyi Géza, Török Kálmán, Petrich Ferenc, Lukács Gyula, Orbán Balázs, Tóth Ernő, Enyedi Lukács, Mezei Ernő stb., kikről ismételten hozott már a „Budapest” nagyérdéki közleményeket, s a kiknek ígéretét bírja szerkesztőség, hogy a lapot szellemileg továbbra is támogatni fogják. De a „Budapest” nyíltan bevallott politikai irányának szilárd és következetes megtartása mellett arra is kiváló gondolt, fordít, hogy olvasói úgy a hazai, mint a külföldi nevezetesebb eseményekről gyors és megbízható értesülést nyerjenek. E végből olyan levelezői kart szervezett, a minő egy lapnak sincs. Csak itt az országban 254 rendes levelezője van a „Budapest”-nek. E mellett állandó tudósítókat tart Beesben, Belgradban, Bukarestben, Berlinben, Konstantinápolyban, Párisban, Pétervárott, Rómában, Szófiában, Zagrában és New-Yorkban. A párisi kiállításra külön állandó tudósítót és rajzolt küldött a „Budapest”. — Turinban, Kossuth Lajos nagy hazánkba külön is fogadta ez év nyarán a „Budapest” rajzolóját, kitől több eredetű rajz vár megjelenszre. — A szórakoztató olvasmányokra szintén nagy súlyt helyez a „Budapest”. — Tárca-rovata élénk és változatos: a mit elegez igazol az is, hogy a közelmúltban irodalmunk majd mindegyik jelese felkereste dolgozataival a „Budapest”-et. — Költeményeket hozott: Ábrányi Emilől, Bartók Lajostól, Illyés Balintól, Incédi Lászlótól, Kiss Józseftől, Komócsy Józseftől, Kisteleki Edétől, Koroda Páltól, Ney Ferencről, Luby Sándortól, Pósa Lajostól, Petri Móról, Revicky Gyulától, Varady Antal-tól, stb. — Tárcaikat írtak: Ábrai Károly, Bródy Sándor, Degre Alajos, Erdélyi Gyula, Haller József, gr. Murai Károly, Porcsolt Kálmán, Sebők Zsigmond, Sziklay János, Tolnai Lajos, Vay Sándor gr., stb. Regényeire hasonlóképp mindig kiváló gondot fordít a „Budapest”; arra törekedve, hogy ne csak érdekesítők, hanem irodalmi színvonalon állók is legyenek, a mire nézve különben elég kezességet nyújtanak állandó regényírói, u. m. V. Gaál Karolina, Murai Károly, Martonffy Frigyes, Sziklay János, Mátrai B. Béla, Tolnai Lajos, stb. Ezek mellett a „Budapest” folyvást három regényt közöl egyszerre, sőt midőn közlendőinek anyaga megengedi, négy regényt is közöl, mint azt a nyár folyamán is tette. — Ezeket kívül, „Uj Budapest” cím alatt vasárnaponként humorisztikus hetimelleket is csatoltatjuk a főlaphoz egészen ingyen. E humorisztikus melleket kifigurázza a politikai és társadalmi élet ferdeseit, hoz jóízű adomákat, trefás megjegyzéseket; végül pedig minden heten egy-egy talányt közöl, a melynek megfejtői között értékes jutalomkönyveket sorsol ki. — Ha meg tudjuk, hogy e lap „Kis Gazda” rovata úgy a mezőgazdaságra, mint az iparügyekre kiváló gondot fordít, s a közgazdaságot, — a többi lapoktól eltérőleg — akként kezeli, hogy az bárki által könnyen megértessek: úgy bátran elmondhatjuk, hogy a „Budapest” — mely tenyleg a legolcsóbb lap hazánkban — minden tekintetben alkalmas arra, hogy minden magyar család állandó látogatója, házi barátja legyen. Előfizetési ára egy hónapra csak 1 frt; negyed évre 3 frt; fele évre 6 frt; egy évre 12 frt.

A „Budapest” előfizetői még a következő kedvezményben részesülnek:

Aki egész évre előfizet s az előfizetési összeget (12 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Nagy Képes Naptárát ingyen, aki fél évre előfizet s az előfizetési összeget (6 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Kis képes naptárát ingyen vagy a nagy képes naptárt 40 krért, aki negyed évre fizet elő s az előfizetési összeget (3 frt) egyszerre küldi be: az a „Kis Képes Mese-naptárt” ingyen vagy a Nagy Naptárt 50 krért, vagy a Kis Naptárt 25 kr. kedvezményes ár mellett fogja kapni. Mutatványszámokkal bárkinek ingyen szolgál a „Budapest” kiadóhivatala, IV. ker., Sarkantyús-utca 3. sz. a.

— **A „Kis Ujság”** hazánk legolcsóbb politikai-lap független néplapja. — Jelszava: „Népélet és független Magyarország!” Van benne jó vezércikk, a legfontosabb politikai hírek, érdekes helyi és vidéki közlemények a legkimerítőbb tudósításban, 2 érdekesítő regény stb.

Előfizetési árak: 1 hónap 75 kr., egy negyed évre 2 frt 25 kr., egy fele évre 4 frt 50 kr. — Mutatványszámokat ingyen küld a „Kis Ujság” kiadóhivatala, Budapest, IV. ker., Sarkantyús-utca 3. szám.

Elhaltak névsora.

Szentesen, 1889. szeptember 22-től szeptember 29-ig

Balogh Agnes, 73 éves, öngyilkos akasztás által. — Böszörményi Ferenc, 66 éves, szívbetegség. — Sarkadi Nagy Lidia, 48 éves, tüdővész. — Takács János, 4 napos, születési gyengeség. — Elekcs Vendel, 1 hónapos, belhurut. Kirsner György, 32 éves, agyhártyalob. — Tapodi Erzsébet, 60 éves, agyszélhűdés. Kun Eszter, 5 hetes, születési gyengeség. — Negyesi Margit, 1 hetes, születési gyengeség. — Aradi Rozália, 3 hetes, születési gyengeség. — Sere Lajos 5 éves, vörheny. — Szűcs Terézia, 26 éves, tüdőgümőkór. — Hevesi Maria, 2 éves, veletlenül megégett. — Lovas Zsófia, 2½ éves, belhurut. — Kocán Terézia, 9 hónapos, tüdőhurut.

Szerkesztői üzenet.

„Költségvetésünkhöz” című cikk folytatását térszűke miatt, csak jövő számunkban hozzuk.

özv. Fekete Lakos Istvánné

III. tized 245. számú kisvölgyalji háza eladó, vagy haszonbérbe adandó. — Értekezhetni a tulajdonossal.

özv. Aradi Lajosnének

III. t. 41. sz. házánál 2 szobából és mellék-helyiségekből álló udvari lakás és több butorozott hónapos szoba van bérbe adandó. Ugyanott Kreis Józsefnének ¼ telek derekegyházi földje eladó. 1—2

Figyelmeztetés!

Felhivatnak a vásártéri bódétulajdonosok, kik bódéikat még a vásártérrel el nem távolították, hogy e hét folyamán mulhatlanul elhordassák, mivel a muladékosok bódéi október 7-től kezdve a rendőrkapitányság által fognak szétszedetni és eltávolíttatni; a felmerülő költségek pedig esetleg végrehajtás utján is beszédetni.

Szentes, 1889. szeptember 29.

Rendőrkapitányság.

2663—889. a. ü.

Hirdetmény.

Tudomására hozatik az adózó közönségnek, hogy az adókiadás és előírás teljesen befejeztetett.

Ennélfogva felhivatnak mindazon adózók, kik már a múlt évben is meg voltak róva, hogy ezen hirdetmény közzétételétől számított 8 nap alatt adókönyvecskéiket az illető számtisztai hivatalnál kiegészítés végett annyival is inkább bemutassák, mivel ennek elmulasztása esetén az 1883. évi XI—IV. tc. 36. §. d) pontja értelmében 1—15 forintig terjedhető pénzbírságban marasztaltatnak el.

(Városi adóhivatal.)

Szentes, 1889. szept. 25.

Tóth Kálmán,

adóügyi tanácsnok.

Az őszi és téli idényre!

Van szerencsém a n. é. hölgyközönséget értesíteni, miszerint nálam a legújabb divatu **női- és leány-kalapok** dus választékban és jutányos áron kaphatók. Ajánlom továbbá a legújabb monogrammbetűkkel felszerelt himző előnyomdmát, kézi himzéseket, előrajzolt asztal futók, tálcakendők, hozzá a legjobb mosott pamutokat a legjutányosabb árak mellett.

Kalapok alakítás és díszítés végett elvállaltatnak.

Tisztelettel

Jakó Mihályné,

divatárus.

Lakás a Szentes-vidéki tőptár házában.

Ezennel tudomására hozzuk a t. c. közönségnek, hogy helybeli elárusítónkat arra köteleztük, miszerint **kicsinyben is** alóljegyzett árainkat kell alapul vennie:

0	1	2	3	4	5	6	7	8	8½	8¾	derce	korp.
14.20	13.80	13.40	13. —	12.60	12.20	11.80	11.50	11.20	10.50	9.50	4.20	3.80

Szentesi hengermalom részvénytársaság.

BUDAPESTI HIRLAP

ELŐFIZETESI ÁRAK: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 frt 20 kr.
MEGJELENIK MINDENNAP,
hétfőn és ünnepnap után valónapon is.

Szerkesztők és laptulajdonosok:

Csukási József és Rákosi Jenő.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
IV. Kalap-utca 16. szám.
HIRDETESEK DÍJSZABÁLY SZERINT.
Egyes szám ára: helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

A magyar sajtó fejlődése.

Magyarország 1867-ben lépett a modern államok sorába. A közszellem már a harmincas, negyvenes években ébredéskor, lángelkű és lángszavú férfiak a szunayadó nemzeti érzést fölébresztették, s kijelölték az ösvényt, melyen haladva hazánk a modern, civilizált államok sorába léphet. Nagy politikai reformokon ment akkor keresztül az ország, a nemesség testvérévé fogadta a népet, s a terheket egyformán elosztották. Kivitták a magyar nyelv jogait, s lerázták a közéletéről egy holt nyelvet, a magánéletéről pedig egy még veszedelmesebb élő nyelvet a biliacseit. A politikai jogok és szabadságokért való alkotmányos harca következett a fegyverek csatája, az örökké dicső emlékü szabadságharc. Utána beült a reakció, s a nemzet leszorítva minden térről, otthon, csendben, a családi körben meghúzódva gyűjtötte erőt a jobb korra, melynek bekövetkezését szent bizalommal várta.

A magyar sajtó hű tükrö e századbeli történetünk különböző korszakainak. A halálának látszó szunayadás idejében is szunayadt. Egy-egy elszánt ember föntartott itt-ott valami újságlelő folyóiratot, melynek unalmas híreit és ártatlan cikkecskéit pár száz ember elolvasta, a miliónok pedig semmit se tudtak róla. A híreket élő szóval hordták szét a megyegyűlésekről, a pozsonyi diétáról. A vakmerő ifjakat, akik a pozsonyi diétán mondott beszédek másolását útján terjesztették, börtönbe vetették. Mikor a reformmozgalom teljes erővel megindult, akkor keletkeztek aztán lapok, de csak akkor kezdett igazán hirtap olvasni a magyar közönség, mikor Kossuth megindította az ő lapját, s belefűjt a tárogatóba, mely az alvó nemzetet felrázta. Persze nagy nyűg volt a sajtón a cenzúra, s a lapok nem is nyertek nagyobb elterjedést csak a forradalom alatt, mikor ez a bilincs is szétpattant.

De milyen sajtó volt ez a szabadsajtó! Csupa temperamentum, minden sora lüktet a szevedélytől s a forradalmi láz, vihar ott remeg minden sorában. Támad, véd, izgat, lelkesít, de egyebet nem tesz. Láttunk egy akkori lapot, mely Budavár megvételeéről négy lelkes cikket közöl egy számban, tudósítást pedig egy betűt se. Ilyen volt a nagy francia forradalom sajtója is, ilyen minden forradalmi sajtó.

Az abszolútizmus az ő bitófáival, zsandáiraival és cenzoraival véget vetett mindennek. A hatvanas években kezdett csak föllángolni a hamu alatt pislogó tűz. Mikor aztán 1867-ben királyi koronáztunk, új, felelős minisztériumot kaptunk, s megkezdődött az alkotmányos aerában az ország rekonstrukciójának nagy munkája: akkor a magyar sajtó is fejlődésének rendes útjára lépett. Egyszerre teremték a lapok a fővárosban és vidéken, s lassan, de biztosan terjedni kezdtek. Budapestnek, mint országos központnak, társadalmi élete is fölélnélt. A nemzet szerető gonddal fordult feléje és semmit se tagadt meg tőle, hogy fölvirágozzék. A főváros emelkedésével, fejlődésével, magyobbodásával a központi lapok érdekessége, befolyása, hatalma, tekintélye és elterjedtsége is növekedett. A legszélesebb alapokra fektetett közoktatás szakadatlanul újabb és újabb rétegeket nyert meg a magyar műveltségnek. A műveltséggel terjedt az olvasási kedv és vágy, mely természetesen a lapokhoz vitte a közönséget, annival is inkább, mert ez a legkönnyebben és legolcsóbban megszerezhető olvasmány.

Igy fejlődött a magyar sajtó oda, ahol ma áll, s így lehetséges, hogy pl. a

Budapesti Hirlap 28,000 — 30,000

példányban forog közösen az országban. E páratlan tetsző elterjedést, az olvasóközönség óriási megszorodását kivül a lap olcsósága is teszi. A legszegényebb ember is adhat mindennap egy számért négy krajcárt, hogy a politikai, társadalmi és művészeti eseményekről tájékozva legyen. A „Budapesti Hirlap” mindent fölül, s mialatt minderről híven értesít, egyúttal oktató szórakoztat.

A „Budapesti Hirlap” nagy elterjedésének azonban, melyre nem egészen tíz év alatt vitte, vannak belső oka is. — Ezek közé tartozik első sorban

teljes politikai függetlensége,

mely lehetségessé teszi, hogy a pártszempontokat nem tekintve, minden kérdésben a tiszta igazság

szempontjából ítéljen, s úgy a pártokat, mint a kormányt szabadon megkritizálja. Tulajdonosai független emberek, akik senkinek a kegyeire, pártfogására nincsenek rászorulva, s azokat nem is keresik, semmiféle pártnak, uralkodó banknak vagy vállalatnak a kötelékében nincsenek bent, s elfogulatlanul kereshetik a közjót, dolgozhatnak a nemzeti ideálokért.

A „Budapesti Hirlap” függetlenségét nemcsak politikai, hanem irodalmi és művészeti kérdésekben is megőrzi. Támogatja a jelest, irtja a hibát.

A „Budapesti Hirlap” közkedveltségének egyik további oka

a hírek gyors és hiteles közlése.

Régen elmúltak azok az idők, mikor a bécsi hajó közvetítette a külföld összes híreit Budapesttel és Magyarországgal. Ma az elektromos drót uralkodik a sajtóban. Korunk jellege a gyorsaság. S ez jelszava a Budapesti Hirlapnak. Csak táviratokra annyit költ, amennyi harminc év előtt egy magyar lapnak egész évi budgetje volt. Tudósítóiak jól szervezett kara az ország minden pontján résen áll, hogy hírekkel ellássa a Budapesti Hirlapot, s e nagy magyar test tagjainak vére lüktetését közvetítse a szív, a főváros felé.

Többet mondunk: Európában nem történhetik semmi nevezetese, hogy erről már másnap értesítesse a Budapesti Hirlapban. A külföld világvárosaiban rendes levelezői vannak.

Ahová szükséges, oda külföldi tudósítói mennek, a szerkesztőségből kiküldve.

Természetesen, a lap erejét a közönség pártfogása adja meg, s a Budapesti Hirlap nagymérvű erőifejtését is csak a közönség által történt páratlan felkarolása tette lehetségessé. — Immár nincs mit szégyenkeznünk a nagy európai nemzetek sajtója mellett: az angolt kivéve, a többi nemzetek sajtóját sok tekintetben felülmúlja a magyar sajtó.

A Budapesti Hirlap nagy sikere nobile officiumként azt a feladatot rója a szerkesztőségre, hogy jövőre még fokozottabb szorgalommal dolgozzék, hogy az olvasók, nem, nem olvasók, hanem jó barátok óriási körét megtartsa. A szerkesztőség föltörekvése az, hogy minden megjelenő számmal egy újabb és erősebb összekötő kapocs támadjon a Budapesti Hirlap és a közönség közt. A Budapesti Hirlap mindennap bekopogtat a magyar családokhoz, dicsér, vagy dorgál, óv vagy figyelmeztet, de mindig őszinte szóval, ahogy egy tíz éves jó barátához illik.

Tizennégy rendes belmunkatárs van elfoglalva mindennap a Budapesti Hirlap különböző rovatainak összeállításával. Mert a világon a szerkesztőség az egyetlen olyan hivatal, ahol nem lehet restanciát csinálni, hanem mindennek aznap, a kitűzött pillanatban készen kell lennie. A naponként felgyülekező óriási anyag gyors feldolgozásához sok ember kell. S a belső emberek kivül a külmunkatársak díszes csoportja segíti a lapot sokoldalú feladatának sikeres megoldásában. Szakkérdésekben elsőrendű szakemberek nyilváníják nézetüket a Budapesti Hirlap hasábjain. Nem foglal el merev, doctrinaire álláspontot semmiféle kérdésben, hanem szabad tért nyit az övétől különböző véleményeknek is, az ezek tisztázása céljából.

A Budapesti Hirlap vezetőinek irányezsméje:

**magyar nemzeti politika,
magyar nemzeti állam.**

Ennek mindent alárendel, ezt nem rendeli alá semmi.

A bölcs mérsékletnek, vagy szenvedélynek hangját egyaránt megüthetik a vezérek: csillapíthatnak, vagy izgathatnak: de mindegyik hang a kellő időben, helyen és alkalommal csendül meg, s mindig a magasabb, nemesebb nemzeti ideálok érdekében.

A rendes cikkírók:

Kaas Ivor, b., Rákosi Jenő és Balogh Pál.

Országos politikai kitünőségek is gyakran intézik szövegüket e helyről a közönséghez.

Szentes, 1889. Nyomatott Sima Ferencz gyorssajtóján.

A tárcsa, mely a vezérek alatt húzódik meg, csöndesebb érzelmeknek hódol, ha néha a nemzeteket mozgó nagy kérdések maró szatiráját tartalmazza is. Itt találkoznak a közönség gyönyörködtetésére mindazok, kiket nem akadémiák protekciója, pajtás szövetkezetek dicsőítése tett írókká, hanem annak születtek s a közönség tapsai között izmosodtak meg.

A „Budapesti Hirlap” tárcarovatának két erősségét öhajjtuk fölemlíteni:

Herman Ottót és Eötvös Károlyt.

Herman Ottó, a magyar tudóst, a tudományok leghivatottabb népszerűsítőjét, számos oldaláról ismeri a „Budapesti Hirlap” közönsége. Akár a norvég fjordok sötét melancholiáját, akár a végtelen magyar puszták költőiségét és derült patriarkális életét ecseteli, egyformán költő ő, a ki eltalálja a hangulatot, bele viszi az olvasóba, megtalálja a kellő színeket s szinte látjuk az élénk rajzolt képeket. Eredeti, önálló, maga lábán járó, zseniális tudós, mély, igaz tehetségtelű író, kinek tárcáiból sok élvezetet és tanulást merthetünk.

Eötvös Károly viszont egy kifogyhatatlan mesemondó, egyszerű, mint egy magyar táblabíró. Páratlan emlékező tehetségébe fel van vésve ezer apró, vidám történet, s a mellett, hogy ő maga ír, egy egész tárcairó nemzedéket el tudna látni témával.

Rendes belső tárcáiról Tóth Béla, Rákosi Viktor és Andronikus, mely név egy kitűnő, fiatal költőt rejt.

A helyi rovatok szakkavatott kezekben vannak s híven visszatükrözik a nagyvárosi életet, ezerféle változataiban.

A Budapesti Hirlap regénycsarnoka az idén két magyar, két angol s egy orosz regényt közölt. Legújabbán sikerült megszereznie

Ohnet Györgynek

„UTOLSÓ SZERELEM”

című regényét, mely a Budapesti Hirlapban szept. 25-én fog kezdődni. (Október hó 1-ével belépő új előfizetők a regény kezdetét külön lenyomatban ingyen megkapják).

Ohnet György

most a legnépszerűbb francia regényíró, kinek regényeit érdekfeszítő, fordulatos, gazdag mese, élénk, plasztikus előadás s finom, művelt, előkelő hang jellemzik. Realisztikusan ír, de nem hűve az ugynevezett naturalizmusnak, s távol áll ennek túlzásaitól.

Regényei mint szindarabok is zajos sikereket arattak. Elég, ha a Serge Paninet és a Vasgyárost említi.

Az utolsó szerelem

is gazdag drámai összetűzőésekben, s hemzseg azoktól az élesen kirajzolt párisi alakoktól, melyek e világvárosban domináló szerepet játszanak.

Ohnet regényét a külföldi lapok közül először a Budapesti Hirlap fogja közölni. A francia eredeti, kötetben, csak karácsony táján jelenik meg a párisi könyvpiacra.

Az országgyűlés megnyitása elő fokozott érdeklődéssel néz a közönség. A Budapesti Hirlap nagy sulyt fektet arra, hogy a képviselői ház ülésének úgy nagy vitái, mint kisebb epizódjai híven legyenek előadva; az alkotmányos porond nyilvános jelenetei mellett a folyosók titkairól is bőven referál.

Szóval: megerősödve, nagyraüvekedve a közönség szeretete által és szeretetében, a legnemesebb értelemben szolgálja az összes érdekelt, kielégíti a közönség tudásvágyát, s tájékoztatja minderről, amit egy művelt magyar embernek tudnia kell.

Jól megrostált jeles olvasmányokkal, gondosan megírt, magyaros zamatú közleményekkel szolgál, nem léha pletykázással mérgez kedélyt és tesz üressé szívet.

Az előfizetés feltételei:

Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 frt 20 kr. — Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: A „Budapesti Hirlap” kiadó-hivatalának, Budapest, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.